

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 191/2026
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, председник суда Мирољуб Томић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ..., ул. ... бр. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 У 473/26 од 26.05.2026. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, након спроведеног испитног поступка, донео је 24.06.2026. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Управног суда Р4 У 473/26 од 26.05.2026. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је поднео Врховном суду жалбу против решења Управног суда Р4 У 473/26 од 26.05.2026. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 8594/23, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Одлучујући о жалби предлагача, у смислу чл. 16, 18. и 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15 и 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95...14/22), Врховни суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 - др. закон) и закључио да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 12. истог члана, на коју се жалбом указује, јер побијана одлука садржи разлоге о свим одлучним чињеницама, сагласно утврђеном чињеничном стању и изведеним доказима.

Из списка предмета Управног суда Р4 У 473/26 утврђено је да је предлагач, у својству тужиоца, поднео 16.08.2023. године Управном суду тужбу против туженог органа Републичког геодетског завода Београд ради поништаја решења 06-3 бр. 952-02-29-1175/2023 од 10.07.2023. године. Наведеним решењем одбијена је жалба тужиоца

изјављена због недоношења решења од стране Службе за катастар непокретности Аранђеловац у предмету бр. 952-02-4-020-73832/2023 (став 1. диспозитива), одбијен је његов захтев за накнаду трошкова управног поступка у износу од 33.000,00 динара (став 2. диспозитива) и наложено му је да у року од 15 дана од дана достављања решења уплати таксу за изјављену жалбу у износу од 490,00 динара (став 3. диспозитива). Поступајући по налогу Управног суда од 06.02.2024. године тужени орган је 19.03.2024. године доставио суду одговор на тужбу и списе предмета. Судија известилац је у изјашњењу поводом изјављеног приговора навео да су судије дужне да решавају предмете по редоследу пријема тужбе у суду, у складу са Програмом решавања старих предмета и са посебним приоритетом у решавању предмета који се по закону и Судском пословнику сматрају хитним, те да предмет не носи ознаку хитно, због чега ће се решавати у складу са редоследом пријема у суд.

Према члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од чињеница и околности од значаја за доношење одлуке у овој правној ствари, Врховни су налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 8594/23.

У конкретном случају, у време подношења приговора управни спор је трајао две и по године, па се не може сматрати да је протекао неразумно дуг период за одлучивање који би довео до повреде права на суђење у разумном року, при чему је суд предузимао радње у претходном поступку, јер је доставио тужбу на одговор туженом органу и прибавио списе предмета. С обзиром на то да је Управни суд преоптерећен великим бројем нерешених предмета, тај суд, у складу са стандардима изграђеним у пракси Европског суда за људска права, може одступити од обавезе решавања предмета по редоследу пријема, који је иначе прописан чланом 177. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09... 18/22), само у случају када треба да реши предмете који су по закону хитни или имају посебан значај за странке у поступку. Предмет ове управне ствари по закону није хитан и не захтева приоритетно поступање суда, па је правилно Управни суд закључио да се решава по редоследу пријема у суд.

Осим тога, у периоду након подношења тужбе рад Управног суда је био отежан, будући да су Одлуком председника Републике Србије ПР бр. 163 од 01.11.2023. године расписани избори за народне посланике, који су одржани 17.12.2023. године, што је довело до редукованог и отежаног рада Управног суда, имајући у виду да су изборни спорови по закону нарочито хитни и да захтевају приоритет при решавању у односу на све друге предмете, па и у односу на предмет предлагача.

Због свега изложеног, Врховни суд је, на основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у ставу првом диспозитива.

Врховни суд је у ставу другом диспозитива одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. ЗВП, сходном применом члана 153. став 1. ЗПП, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

**Председник Врховног суда
Мирољуб Томић, с.р.**

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић